

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

31 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Ion Guzun

juducând în ședință fără participarea părților recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tudor Cojocaru și de avocatul Ina Pucas în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 august 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

*Ursul Anatolie xxxx, născut la xxxxxx,
originar din xxxxxx, locuitor în xxxxx, or. xxxx,
str. xxxxx,*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 02.07.2014-04.08.2015;

instanța de apel: 07.09.2015-01.10.2015;

26.04.2016-26.10.2016;

instanța de recurs: 09.12.2015-22.03.2016;

14.12.2016-31.01.2017.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 august 2015, Ursul Anatolie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 8 luni.

Potrivit art. 90 alin. (10) și (11) Cod penal a fost anulată suspendarea condiționată a executării pedepsei dispuse prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 16 decembrie 2010 și conform prevederilor art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, prin adăugarea pedepsei neexecutate, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, i s-a stabilit inculpatului o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 2 luni cu executare în penitenciar de tip închis.

S-a încasat de la Ursul Anatolie în beneficiul bugetului de stat suma de 6865,9 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Ursul Anatolie, la 10 aprilie 2014, urmărind scopul circulației ilegale a substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare, a păstrat o seringă cu volumul de 2 ml în care se afla o substanță de culoare brună, o seringă cu volumul de 3 ml în care se afla o substanță de culoare brună, o sticlă din plastic și două capace din folie din staniol care au fost depistate la 10.04.2014, de către colaboratorii IP Buiucani mun. Chișinău, în rezultatul efectuării percheziției la domiciliul acestuia, pe adresa str. xxxxx, or. xxxx, mun. Chișinău și pe care, potrivit raportului de expertiză nr. 3292 din 23.04.2014 au fost depistate urme de opium acetilat, care face parte din categoria substanțelor narcotice, urme de extract de mac, care face parte din categoria substanțelor narcotice precum și rășină de cannabis - în cantitate totală de 0,15 gr care potrivit HG nr. 79 din 23.01.2006 constituie substanță narcotică în proporție mare.

Astfel, Ursul Anatolie a păstrat substanțe narcotice, în proporții mari pentru consum propriu.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către :

- *avocatul Sandu Daniela*, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a acestuia din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, lipsind latura subiectivă.

În motivarea apelului înaintat apelantul a indicat că, sentința emisă este neîntemeiată iar probele administrate nu dovedesc cu certitudine comiterea așa numitei infracțiuni de care este învinuit inculpatul și se bazează pe raportul de expertiză nr.3292 din 23.04.2014, care a fost întocmit de un expert din cadrul unui centru de expertiză subordonat Inspectoratului General de Poliție, căruia îi este subordonat și organul de urmărire penală care a și inițiat urmărirea penală împotriva lui Ursul Anatolie, astfel expertul care a întocmit raportul de expertiză are mai mult calitatea de martor al acuzării, la fel sentința se bazează pe declarațiile colaboratorilor de poliție care sunt interesați în pronunțarea unei sentințe de condamnare. Astfel, instanța de fond nu a dispus de probe admisibile ce ar confirma vinovăția lui Ursul Anatolie în comiterea infracțiunii imputate;

- *avocatul Crivenco Roman*, prin care a solicitat casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri privind achitarea lui Ursul Anatolie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal invocând că, raportul de expertiză nr. 3292 din 23.04.2015 instanța de fond urma să-l aprecieze în modul corespunzător din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității și în ansamblu cu alte probe din punct de vedere al coroborării, cu atât mai mult că nici o probă nu are valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată. Astfel, raportul de expertiză este unul defectuos deoarece în el nu se conține, așa cum a relatat și expertul în cadrul ședinței de judecată, formula chimică a substanței narcotice care se pretinde a fi păstrată de către inculpatul Ursul Anatolie. Totodată, în instanța de judecată expertul a declarat, că formula chimică a rășinei de cannabis care chipurile Ursul Anatolie a păstrat-o premeditat este foarte mare

de aceea nu a fost inclusă în raport, mai mult chiar dacă se admite raportul de expertiză nr. 3292 din 23.04.2014 în calitate de probă a acuzației, atunci nu se poate spune că Ursul Anatolie a păstrat respectiva substanță în mod premeditat.

Apelantul a invocat că, din materialele dosarului rezultă că infracțiunea de care este învinuit Ursul Anatolie este una care face parte din categoria celor ușoare și necâtând la acest fapt, instanța în temeiul prevederilor art. 90 Cod penal a anulat suspendarea condiționată a executării pedepsei, deși nu urma să facă acest lucru deoarece în cazul săvârșirii unei infracțiuni intenționate ușoare în perioada de probă anularea suspendării condiționate nu se admite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, apelurile declarate de avocații Sandu Daniela și Crivenco Roman în numele inculpatului Ursu Anatolie au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea hotărârii atacate.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, starea de fapt reținută în sarcina inculpatului Ursul Anatolie în baza art. 217 alin. (2) Cod penal de către prima instanță și expusă conform prevederilor legii în sentința atacată a fost probată la judecarea cauzei integral și acțiunile lui au fost corect încadrate din punct de vedere legal.

Necâtând la faptul că inculpatul Ursul Anatolie nu și-a recunoscut vina, faptele infracționale au fost pe deplin probate și dovedite prin probe administrate la dosar, cercetate în instanța de fond, analizate sub toate aspectele la intima convingere și cărora li s-a dat o încadrare obiectivă și corectă. Probe cercetate și în instanța de apel și apreciate din punct de vedere a pertinentei și concludenței după cum urmează: declarațiile martorului Botnari Petru, declarațiile martorului Iurcovschi Pavel, explicațiile expertului Ivanov Ghenadie, procesul - verbal de percheziție din 10 aprilie 2014, raportul de expertiză nr. 3292 din 23.04.2014, procesul verbal de comunicare a raportului de expertiză.

Instanța de apel a conchis că prima instanță la judecarea cauzei a constatat cu certitudine vinovăția inculpatului Ursul Anatolie, faptele infracționale fiind corect încadrate conform art. 217 alin.(2) Cod penal, în comiterea acțiunilor infracționale intenționate de producere, prelucrare, transformare, procurare, păstrare, transportarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, săvârșite în proporții mari, din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, declarațiile martorilor și a expertului depuse pe parcursul urmăririi penale și în instanța de judecată, materialele dosarului, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penal, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a considerat, că concluziile instanței de fond cu privire la stabilirea pedepsei inculpatului corespund principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, prevăzut de art. 7 Cod penal, scopului și criteriilor

individualizării pedepsei prevăzute de art. 61, 75 Cod penal și corect a concluzionat despre necesitatea aplicării pedepsei în limitele sancțiunii prevăzute de legea penală pentru care inculpatul a fost condamnat, sub formă de închisoare, fiindcă s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei în ansamblul, de pericolul social al infracțiunii săvârșite și anume faptul că a păstrat substanțe narcotice, precum și de personalitatea inculpatului.

Instanța de apel a conchis că aplicarea unei pedepse penale prin izolarea de societate a inculpatului va atinge scopul legii penale, care are menirea de a apăra împotriva infracțiunilor persoana, drepturile și libertățile acesteia, precum și întreaga ordine de drept, prevenirea de noi infracțiuni, astfel instanța de fond în mod corect a aplicat prevederile art. 85 alin.(1) și (3) Cod penal , art. 90 alin.(10) și (11) Cod penal și în mod legal a numit inculpatului Ursul Anatolie o pedeapsă echitabilă în raport cu gravitatea faptei infracționale și personalitatea inculpatului.

Astfel, instanța de apel a considerat corect că, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală în privința inculpatului Ursul Anatolie nu poate fi atins decât prin executarea pedepsei penale sub formă de închisoare în locurile de detenție stabilită de instanța de fond.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pucas Ina în numele inculpatului Ursul Anatolie, prin care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1), pct.6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor și pronunțarea unei decizii de achitare, din motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

În motivarea cererii de recurs a invocat că :

- instanțele inferioare au dat o apreciere juridică greșită probelor acumulate în dosar, calificând acțiunile inculpatului ca acțiuni infracționale intenționate de producere, prelucrare, transformare, procurare, păstrare, transportarea substanțelor narcotice psihotrope sau analoagelor lor, săvârșite în proporții mari;

- instanța de apel a depășit limitele învinuirii aplicând calificativele producere, prelucrare, transformare, procurare și transportarea substanțelor narcotice inculpatului Ursul Anatolie, acțiuni care nu au fost incriminate acestuia de către acuzare nici în instanța de fond nici în instanța de apel și a pronunțat o sentință ilegală;

- la examinarea cauzei în instanța de apel și pronunțarea deciziei contestate, instanța s-a bazat doar pe probele cercetate în instanța de fond și anume: declarațiile martorilor polițiști - Botnari Petru și Iurcovschi Pavel, explicațiile expertului Ivanov Ghenadie, proces-verbal de percheziție din 10.04.2014, raport de expertiză nr.3292 din 23.04.2014, procesul verbal de comunicare a raportului de expertiză;

- în materialele prezentului dosar penal lipsește încheierea judecătorului de instrucție prin care a fost autorizată efectuarea acțiunii de urmărire penală, ce pune la îndoială legalitatea efectuării percheziției, iar probele dobândite în cadrul acestei acțiuni nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare;

- la fel, cum reiese din conținutul procesului verbal în cauză, percheziția fost efectuată în lipsa inculpatului, fapt prin care el a fost privat de dreptul de a participa la efectuarea acțiunilor procesuale, drept stipulat în art.66, 127 Cod de procedură penală, fiindu-i îngrădit acest drept, ca consecință, reieșind din prevederile art.94 Codului de procedură penală constituie o încălcare esențială a prevederilor legale;

- potrivit procesului-verbal de percheziție careva substanțe narcotice nu au fost depistate;

- acuzarea nu a prezentat probe pertinente, concludente și incontestabile care ar demonstra intenția inculpatului Ursul Anatolie în deținerea și păstrarea substanței narcotice - rașina de cannabis cu scopul de consum;

- prin sentința instanței de fond s-a dispus încasarea de la Ursul Anatolie în beneficiul bugetului de stat suma de 6865,9 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, pentru efectuarea expertizei psihiatrico - psihologice legale staționare efectuate de Spitalul Clinic de Psihiatrie, iar efectuarea acestei expertize a fost dispusă de către instanța judiciară la solicitarea apărării din motivul că inculpatul se află la evidența medicului psihiatru și potrivit pct.3) al. (1) art.143 Codului de procedură penală efectuarea unei astfel de expertize este obligatorie.

5.1. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11 Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului din considerentul că recurentul, potrivit art. 430 Cod de procedură penală este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărârii. Astfel, recurentul solicită reaprecierea probelor, considerând că nu au fost administrate în raport cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, fiind comise încălcări de procedură, iar din materialele cauzei rezultă că acțiunile efectuate de organul de urmărire penală au fost legale în cadrul dosarului penal și nu a fost admisă încălcarea anumitor prevederi ale legii procesual penale, ce ar fi condiționat comiterea unor erori grave de drept.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 martie 2016 a fost admis recursul declarat, casată total decizia recurată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a constatat temeinicia motivelor invocate de către avocatul Pucas Ina în recursul declarat și că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor indicate în apel și anume că, în materialele prezentului dosar penal lipsesc probe suficiente ce ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

În acest sens, deși avocatul a menționat în apel despre faptul că „partea apărării consideră că Judecătoria Buiucani nu a dispus de probe suficiente ce ar confirma vinovăția lui Ursul Anatolie în comiterea infracțiunii imputate” (f.d. 236, vol. I), instanța de apel s-a expus superficial asupra acestui motiv, lăsând fără motivare

legalitatea probei decisive – procesul-verbal de percheziție din 10.04.2014 (f.d. 10-11, vol.I).

Instanța de apel nu s-a expus și asupra legalității cheltuielilor judiciare, legate de efectuarea expertizei psihiatrico - psihologice legale staționare efectuate de Spitalul Clinic de Psihiatrie, în privința lui Ursul Anatolie.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că inculpatul a fost anterior condamnat prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 16.12.2010, fiindu-i aplicate prevederile art. 90 Cod penal (f. d. 64, vol. I). Prin sentință a fost anulată suspendarea condiționată a executării pedepsei dispuse prin sentința anterioară și conform prevederilor art.85 alin.(1) și (3) Cod penal, prin adăugarea pedepsei neexecutate, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, i s-a stabilit lui Ursul Anatolie o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 2 luni cu executare în penitenciar de tip închis, fără o motivare clară a tipului penitenciarului.

Instanța de apel nu a verificat și nu s-a expus referitor la corectitudinea stabilirii tipului de penitenciar.

Despre motivarea defectuoasă a deciziei mai rezultă și din calificarea acțiunilor inculpatului, percepută de către instanța de apel ca constatată cu certitudine, fiind descrise „acțiunile infracționale intenționate de producere, prelucrare, transformare, procurare, păstrare, transportare a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor...” (f.d. 244, vol. I), pe când rechizitoriul conține doar deținerea și păstrarea substanțelor narcotice (f.d. 75, vol. I), ceea ce duce la concluzia că instanța de apel a examinat superficial apelul, adoptând o decizie care urmează a fi casată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 au fost admise cererile de apel, casată parțial sentința instanței de fond în partea soluționării modului de încasare a cheltuielilor de judecată, pronunțată o hotărâre nouă în această parte, prin care cheltuielile de judecată în mărime de 6865,09 lei (șase mii opt sute șaiszeci și cinci lei și nouă bani), pentru efectuarea raportului de expertiză psihiatrico-psihologică legală staționară nr. 40s-2015 din 07.07.2015, se trec în contul statului.

În rest, sentința a fost menținută.

7.1. Astfel, deși în ședința de judecată a instanței de fond și a instanței de apel, inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, Colegiul penal a considerat că, vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin probele acumulate la dosar, apreciate în corespundere cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, cercetate nemijlocit în ședința de judecată, cu respectarea principiului contradictorialității și egalității armelor și anume prin:

- declarațiile martorilor Botnari Petru și Iurcovschi Pavel (f.d. 24-25, 206-207, vol. I);

- procesul-verbal de percheziție din 10.04.2014, prin care se demonstrează că, în urma percheziției efectuate în mun. xxxxx, or. xxxxx, str. xxxxx, au fost descoperite și ridicate o seringă cu volumul de 2 ml, în care se observă o substanță de culoare brună, o seringă cu volumul de 3 ml, în care se observă o substanță de culoare brună, o sticlă din plastic cu inscripția „Letto” și două capace din folie de staniol (f.d.10, vol.I);

- raportul de expertiză nr.3292 din 23.04.2014, prin care s-a constatat că pe suprafața seringii medicale de unică folosință de 2 ml, au fost depistate urme de opium acetilat, care face parte din categoria substanțelor narcotice. Pe suprafața seringii medicale de unică folosință de 3 ml au fost depistate urme de extract de mac, care face parte din categoria substanțelor narcotice. Pe suprafața fragmentului de butelie din material polimeric transparent, cu capacitatea de 2l și pe suprafața celor două fragmente de folie din staniol a fost depistată rășină de cannabis - substanță narcotică în cantitate totală de 0,15 gr (f.d.16-17, vol. I);

- procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză, prin care se confirmă că, la 10.06.2014, inculpatului Ursul Anatolie i-a fost comunicat raportul de expertiză nr.3292 din 23.04.2014, ultimul indicând că, nu are obiecții față de acesta (f.d.48, vol. I);

- explicațiile depuse în ședința de judecată de către expertul Ivanov Ghenadie, potrivit cărora, pentru depistarea substanței, a folosit metoda cromatografică în strat subțire. La momentul prezentării, plicul cu corpurile delictate era întreg. În pachet a depistat seringi cu urme de substanțe narcotice, un fragment de butelie și 2 fragmente de staniol cu urme de substanță (f.d.216-217, vol. I).

Prin urmare, Colegiul a conchis că, instanța de fond a concluzionat corect că, în acțiunile inculpatului se întrunesc semnele componentei de infracțiune prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, adică *păstrarea substanțelor narcotice săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare*.

Cu referire la răspunderea penală și pedeapsa aplicată inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, Colegiul a reținut că, articolul respectiv prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau închisoare de până la 1 an și astfel, în temeiul art. 16 alin.(2) Cod penal, infracțiunea dată este una ușoară.

Reieșind din materialele dosarului, instanța de apel a reținut că, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(2) Cod penal în termenul de probă stabilit prin sentința Judecătorei Ciocana, mun.Chișinău din 16.12.2010, prin care acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin.(2) lit.(f) și 190 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de administrarea și gestionarea bunurilor materiale și mijloacelor bănești pe un termen de doi ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă de

4 ani (f.d.59-61, vol. I).

Astfel, având în vedere circumstanțele cauzei elucidate supra, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, prima instanță corect a conchis de a ține seama de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute în art.61 alin.(2) Cod penal, de caracterul infracțiunii, care potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal este una ușoară, de limitele minime și maxime ale pedepsei prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, de pericolul social sporit al faptei de păstrare a substanțelor narcotice, de faptul că, pedepsele aplicate anterior în privința inculpatului nu au avut efectul preventiv urmărit, inculpatul revenind după o anumită perioadă asupra activităților criminale. Prin urmare, instanța de fond a concluzionat corect că, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, în privința inculpatului Ursul Anatolie Mihail este echitabilă aplicarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 8 luni.

Astfel, având în vedere că, inculpatul nu a îndreptățit încrederea ce i-a fost acordată, în temeiul art.90 alin.(10) și (11) Cod penal, instanța de fond a conchis corect de a anula suspendarea condiționată a executării pedepsei dispusă în sentința Judecătorei Ciocana, mun.Chișinău din 16.12.2010 și totodată, conform art.85 alin.(1) și (3) Cod penal, prin adăugarea pedepsei neexecutate stabilite prin sentința din 16.12.2010 la pedeapsa aplicată prin sentința din 04.08.2015, instanța de fond i-a stabilit corect lui Ursul Anatolie o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 2 luni cu executarea în penitenciar de tip închis.

Totodată, Colegiul penal a considerat că, instanța de fond a conchis eronat de a încasa de la inculpatul Ursul Anatolie în beneficiul bugetului de stat suma de 6 865,09 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, deoarece, inculpatul are doi copii minori la întreținere și prin prisma prevederilor art.229 alin.(1), (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare pot fi trecute în contul statului și prin urmare, Colegiul a reținut de a trece în contul statului cheltuielile de judecată în mărime de 6 865,09 lei pentru efectuarea raportului de expertiză psihiatrico-psihologică legală staționară nr.40s-2015 din 07.07.2015.

De asemenea, Colegiul penal a respins ca irelevante argumentele părții apărării invocate în cererea de apel precum că raportul de expertiză nr.3292 din 23.04.2014 este defectuos, deoarece în acesta nu este indicată formula chimică a substanței narcotice care a fost depistată în rezultatul percheziției la domiciliul inculpatului, or, în speță, în raportul de expertiză nr.3292 din 23.04.2014, s-a indicat concret că, a fost depistată rășină de cannabis, ce face parte din categoria substanțelor narcotice. Conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate la trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006, rășina de cannabis face parte din categoria substanțelor narcotice.

Prin urmare, actele normative relevante nu operează cu formula chimică a substanțelor narcotice, dar cu denumirea științifică și uzuală a acestora, care a și fost indicată în raport.

În afară de aceasta, reieșind din procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză se confirmă că, la 10.06.2014, lui Ursul Anatolie i-a fost comunicat raportul de expertiză nr.3292 din 23.04.2014, iar acesta a indicat că, nu are obiecții (f.d.48, vol. I).

Colegiul penal a respins ca neîntemeiat și argumentul apelantului precum că, metodica utilizată de către expert la efectuarea expertizei nu a fost aprobată de către Comitetul permanent de control asupra drogurilor de pe lângă Ministerul Sănătății, or, fiind audiat în ședința instanței de apel, inculpatul deși nu și-a recunoscut vina în păstrarea substanțelor narcotice, și-a susținut declarațiile date în ședința de judecată a instanței de fond, conform cărora, el a consumat substanțele narcotice din obiecte epistate în rezultatul percheziției.

Cu referire la argumentul apelantului referitor la lipsa premeditării în acțiunile inculpatului, Colegiul penal a considerat că, prezența acesteia se atestă prin faptul că, substanțele narcotice depistate au apărut în rezultatul consumului de asemenea substanțe, acțiuni care au fost intenționate.

Instanța de recurs a respins ca neîntemeiat și argumentul apărării invocat în cererea de apel, precum că, instanța de fond a aplicat eronat prevederile art.90 alin.(10) și (11) Cod penal, or, deși infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(2) Cod penal comisă de către inculpat este una ușoară, această categorie de infracțiuni nu este prevăzută de art.90 alin.(11) Cod penal și deci prevederile articolului respectiv nu sunt aplicabile în speță, fapt stabilit corect de către instanța de fond.

Referitor la faptul că, procesul-verbal cu privire la percheziție din 10.04.2014 este anexat la dosar în copie, Colegiul penal reține că, acesta este autentificat, iar copia respectivă este făcută de pe originalul procesului-verbal care conținea și semnăturile participanților la acțiunea procesuală de percheziție, iar în acest context, la materialele dosarului nu sunt probe care să ateste că, partea apărării a contestat conținutul procesului-verbal respectiv.

8. Împotriva deciziei a declarat recursuri ordinare procurorul și avocatul Ina Pucas în numele inculpatului, care solicită:

- *procurorul*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței, deoarece apelul a fost greșit admis, pe motiv că argumentarea instanței de apel de a trece cheltuielile judiciare în contul statului pe motiv că inculpatul are doi copii minori la întreținere, nu sunt întemeiate, or, acesta anterior a fost în conflict cu legea și infracțiunea imputată fiind comisă în termenul de probă, pune la îndoială rezonabilă aptitudinile sale familiare și grija care o manifestă față de copii minori.

- *avocatul*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că, acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

În motivarea recursului avocatul a invocat că:

- instanțele de judecată au dat o apreciere juridică greșită probelor acumulate în dosar, iar acuzarea nu a prezentat probe pertinente, concludente și incontestabile care ar demonstra intenția inculpatului în deținerea și păstrarea substanței narcotice cu scopul de a consuma;

- instanța a ajuns la concluzia că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, care conform art. 16 Cod penal se atribuie la cele ușoare, iar potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare, fapt ignorat de instanța de apel.

9. Judecând recursurile ordinare și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că recursul procurorului urmează a fi respins, iar recursul avocatului în numele inculpatului urmează a fi admis, din următoarele considerente.

9.1. Referitor la recursul ordinar declarat de procuror.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit reține că procurorul indică în partea dispozitivă a recursului ca temei de drept întru casarea deciziei recurate pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Însă, reieșind din textul recursului, Colegiul menționează că acest temei nu și-a găsit confirmare în urma cercetării materialelor cauzei, cu atât mai mult că recurentul invocă de fapt dezacordul cu soluția instanței de apel prin care cheltuielile de judecată în mărime de 6865,09 lei (șase mii opt sute șazeci și cinci lei și nouă bani), pentru

efectuarea raportului de expertiză psihiatrico-psihologică legală staționară nr. 40s-2015 din 07.07.2015, se trec în contul statului.

Prin urmare, instanța de recurs ținând cont de argumentele procurorului în coroborare cu materialele cauzei și concluzia instanței de apel, conchide că soluția este una corectă și justificată, luându-se în considerație că plata cheltuielilor judiciare de către inculpatul Ursul Anatolie ar influența substanțial asupra situației materiale a copiilor minori pe care îi are la întreținere.

Astfel, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Totodată, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Concomitent, Colegiul menționează că, argumentele invocate de către recurent în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare au fost pentru efectuarea raportului de expertiză psihiatrico-psihologică, iar art. 143 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea stării psihice și fizice a bănuțului, învinuțului, inculpatului, în cazurile în care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea lor de a-și apăra de sine stătător drepturile și interesele legitime în procesul penal.

Tot aici, Colegiul penal consideră necesar de a face trimitere la prevederile alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care stipulează că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

Astfel, se reține că expertiza psihiatrico-psihologică nr. 40s-2015 din 07.07.2015 a fost dispusă de către instanța de judecată în vederea constatării stării psihice și fizice a inculpatului și în sensul dat, Colegiul penal constată faptul că cheltuielile suportate în vederea demonstrării stării de responsabilitate a făptuitorului, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

Prin urmare, Colegiul lărgit conchide că instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a admite apelurile declarate, casând sentința contestată doar în latura civilă.

În virtutea considerentelor expuse supra, Colegiul consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de către acuzatorul de stat în cererea de recurs ordinar supus judecării, respectiv se decide respingerea acestuia, ca inadmisibil.

9.2. Referitor la recursul ordinar declarat de avocat în numele inculpatului

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și cu dispunerea încetării procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod.*

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, Colegiul lărgit menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Colegiul penal lărgit lecturând textul recursului ordinar declarat de avocat constată că titularul dreptului de recurs își întemeiază cererea, în drept, pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței sau în cazul când în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul sesizează că recurentul, deși indică drept temei pentru recurs pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, acesta nu indică exact care anume din motivele cuprinse în respectivul temei le consideră pertinente întru admiterea recursului ordinar declarat și casarea deciziei instanței de apel, or, avocatul solicită achitarea inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate, temei care de fapt se întrevede în pct. 8) al normei menționate și reieșind din argumentele invocate de avocat în coraport cu materialele cauzei și decizia recurată, instanța menționează că, acest temei nu și-a găsit confirmare la judecarea cauzei și nefiind stabilite presupusele erori de drept.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Astfel, verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține, că starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

Prin urmare, instanța de apel analizând cumulul de probe administrate la cauza penală corect a constatat vinovăția în forma *intenției directe*, care se cuprinde în latura subiectivă a infracțiunii incriminate, în acțiunile inculpatului, care urmărind scopul circulației ilegale a substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare, a păstrat o sticlă din plastic și două capace din folie din staniol pe care, potrivit raportului de expertiză nr.3292 din 23.04.2014 a fost depistată rășină de canabis - substanță narcotică, în cantitate totală de 0,15 gr., care constituie proporții mari și reieșind din faptul că, însuși inculpatul a recunoscut că, obiectele îi aparțineau și că le utiliza la consumul de droguri, rezultă cu certitudine că, în fapta prejudiciabilă a acestuia este întrunită latura obiectivă a infracțiunii manifestată prin acțiunea premeditată legată de păstrare ilicită a substanțelor narcotice în posesia sa, acestea aflându-se ascunse în domiciliul său.

În concluzia celor expuse supra și în baza analizei obiective a cumulului de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, Colegiul lărgit conchide că, vinovăția inculpatului Ursul Anatolie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal este dovedită pe deplin.

Însă, instanța de recurs ținând cont de faptul că, recursul ordinar în cauza penală reprezintă o cale de atac ordinară, ca și apelul, preponderent de casare, destinată a repara, în principal, erorile de drept comise de instanța de fond, constată că infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat face parte din categoria infracțiunilor ușoare conform art. 16 alin. (2) Cod penal, la care pedeapsa maximă este sub formă de închisoare până la 1 an și potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii ușoare a expirat termenul de 2 ani.

Așadar, ținând cont de faptul că, infracțiunea stabilită prin sentința în cauză a fost comisă de către inculpat la 10.04.2014, adică în interiorul termenului de probă stabilit prin sentința Judecătorei Ciocana, mun.Chșinău din 16.12.2010, Colegiul penal consideră indispensabil aplicarea prevederilor art. 60 alin. (4) Cod penal, deoarece prescripția se întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei noi infracțiuni.

În urma celor menționate, Colegiul constată că, la stabilirea pedepsei inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii, instanța de apel a omis faptul că, acțiunea a fost comisă de către Ursul Anatolie la 10.04.2014, termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală expirând la 10.04.2016, adică înainte de adoptarea soluției instanței de apel, care datează cu 26.10.2016.

Colegiul penal lărgit ținând cont de prevederile art. 389 alin. (4) pct. 5) Cod de procedură penală precizează că, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazul expirării termenului de prescripție.

În atare circumstanțe, Colegiul conchide că recursul declarat de avocat în numele inculpatului urmează a fi admis, din alte motive decât cele invocate, cu casarea deciziei instanței de apel și încetarea procesului penal intentat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Tot aici, instanța de recurs consideră necesar a exclude aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, odată cu adoptarea unei hotărâri de încetare a procesului fără stabilirea pedepsei penale, cu liberarea de răspundere penală în cazul expirării termenului de prescripție.

10. În conformitate cu prevederile art. 332 alin (1), 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. b), alin (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tudor Cojocaru.

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Ina Pucas în numele inculpatului Anatolie Ursul, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 și sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 august 2015 și dispune:

- încetarea procesului penal intentat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal în privința lui Anatolie Ursul conform art. 60 alin. (1) lit. a), alin. (4) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală;

- se exclud prevederile art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal.

Anatolie Ursul urmează a fi eliberat imediat din penitenciar, dacă nu execută pedepse sau măsuri preventive în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 se menține.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 28 februarie 2017.

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă
Liliana Catan
Iurie Diaconu
Elena Covalenco
Ion Guzun